

Dankzij de moderne kosmologie weten wij dat de mens uit sterrenstof is gemaakt en dat ons melkwegstelsel er slechts één is van honderden miljarden. De ontdekkingen over het ontstaan en de onmetelijkheid van de ruimte-tijd geven de vraag naar de plaats van mens en God in de megakosmos een nieuwe urgentie.

Kosmologie heeft als wetenschap niets te maken met de godsidee, maar de mens legt een verband vanuit zijn existentiële levensbeschouwing. In deze studie wordt onderzocht of kosmologisch bewustzijn en godsgeloof samen kunnen gaan of dat de moderne heelalkunde met theorieën over pre-existente kwantumfluctuaties en multiversum onvermijdelijk tot atheïsme moet leiden. De auteur beschrijft eerst de ontwikkeling en levensbeschouwelijke aspecten van een kosmologisch bewustzijn. Daarna onderzoekt hij hoe de kosmologische pioniers Copernicus, Galilei, Kepler en Newton God een plaats gaven in hun wetenschappelijk werk, en hoe twintigste-eeuwse kosmologen scheppings- en godsgeloof overbodig hebben gemaakt om het fysieke heelal te verklaren. De kosmos is inderdaad zonder God, maar dit betekent geenszins dat moderne heelalwetenschap en godsgeloof elkaar uitsluiten.

Wil van den Beken (1946) studeerde Slavische taal- en letterkunde, geschiedenis en filosofie en was als universitair docent en bijzonder hoogleraar verbonden aan de universiteiten van Utrecht en Nijmegen. Naast boeken over Rusland publiceerde hij recentelijk *Geloven tegen beter weten in* (4e druk 2019), dat de prijs ontving voor beste theologisch boek van het jaar, en *Dag leven, dag boeken. Over de betrekkelijkheid der dingen* (2017).

Over Geloven tegen beter weten in:

'Een pleidooi voor het christendom, heel bescheiden en vriendelijk en absoluut niet arrogant. Zeer de moeite waard/
– Maarten't Hart